Dosarul nr. 2c-40/26
2-26089280-46-2c-14072026-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

21 august 2026 mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediul Central)
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Gh. Purici
Grefier A. Costîrschi

a examinat în şedinţă publică, în limba de stat, în procedura cererilor cu valoare redusă, pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Angrothematic Group" împotriva ÎI „Casco Iuri" privind încasarea datoriei,

constată:

La 14 iulie 2026, SRL „Angrothematic Group" a depus în instanţa de judecată cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Casco Iuri" privind încasarea datoriei.

În motivarea acţiunii a indicat că, la 20 martie 2023, între SRL „Angrothematic Group", în calitate de vânzător, și ÎI „Casco Iuri", în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 58, în temeiul căruia reclamanta s-a obligat să transmită marfa convenită, iar pârâta să achite prețul acesteia în condițiile și termenele stabilite în contract.

A susținut că și-a executat obligațiile contractuale, fapt confirmat prin facturile fiscale seria AAU8800114 din 08 septembrie 2025, în valoare de 15 840,00 lei, și seria AAU8800115 din aceeași dată, în valoare de 29 200,00 lei. Valoarea totală a mărfurilor livrate a constituit 45 040,00 lei.

Pârâta nu și-a executat în termen obligația de achitare a prețului mărfurilor recepționate, motiv pentru care, în temeiul clauzelor contractuale, a fost calculată penalitatea de întârziere. Penalitatea a fost calculată pentru 180 de zile, prin aplicarea cotei contractuale de 2% pentru fiecare zi de întârziere, rezultând suma de 162 144,00 lei. Totodată, aceasta a precizat că solicită încasarea penalității numai în limita sumei datoriei principale, respectiv 45 040,00 lei.

În vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, reclamanta a expediat pârâtei somația din 26 iunie 2026, prin care a solicitat achitarea penalității calculate, însă pretențiile formulate nu au fost satisfăcute benevol.

Solicită încasarea de la ÎI „Casco Iuri" în beneficiul SRL „Angrothematic Group" a penalității contractuale în sumă de 45 040,00 lei, a taxei de stat de 1 851,56 lei, a taxei de timbru de 200,00 lei, a cheltuielilor poștale de 27,00 lei și a comisioanelor bancare de 2,40 lei, în total suma de 47 120,96 lei**.**

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 15 iulie 2026 s-a acceptat pentru examinare cererea de chemare în judecată SRL „ Angrothematic Group” împotriva ÎI „Casco Iuri” privind încasarea datoriei (f. d. 18).

Astfel, la adresa electronică a pârâtei, a fost expediată, copia încheierii nominalizate şi copia acţiunii, cu propunerea de prezentare a referinţei la cererea de chemare în judecată şi explicarea dreptului de a prezenta probe în susţinerea poziţiei sale de apărare (f. d. 20).

Prin referința din 29 iulie 2026, administratorul ÎI „Casco Iuri”, Casco Iuri, a solicitat respingerea integrală a acțiunii, iar, subsidiar, reducerea penalității la rata legală aplicabilă, invocând art. 942 Cod Civil (f. d. 21-24).

În susținerea poziției sale a invocat că, întârzierea plății în sumă de 45 040,00 lei a fost cauzată de pretinse vicii materiale ale mărfii transmise de vânzător. După predarea-primirea mărfii au avut loc negocieri telefonice, în cadrul cărora au discutat repararea mărfii pe cont propriu de către cumpărător și compensarea corespunzătoare a prețului, urmând ca părțile să încheie un acord. În timp ce negocierile erau în desfășurare, reclamanta a introdus acțiune în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 04 decembrie 2025, dosarul nr. 2c-73/25, s-a dispus încasarea sumei de 45 040,00 lei și a unei penalități în sumă de 5 404,80 lei. A susținut că a depus o plângere la poliție și că, în cursul examinării acesteia, s-a discutat despre soluționarea amiabilă, motiv pentru care nu a contestat hotărârea anterioară. Consideră că penalitatea pretinsă este disproporționată, fiind egală cu valoarea prețului mărfii. A invocat caracterul reparator al răspunderii civile, art. 936 Cod Civil privind prejudiciul și art. 953 Cod Civil privind reducerea clauzei penale, precum și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 24 decembrie 2010, iar reclamanta nu a demonstrat un prejudiciu în cuantumul penalității solicitate.

Studiind materialele dosarului instanţa de judecată consideră că, cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Angrothematic Group” împotriva ÎI „Casco Iuri” privind încasarea datoriei, urmează a fi admisă, din motivele expuse în continuare.

În temeiul art. 239 Cod de Procedură Civilă *„hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”.*

Art. 6 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăților Fundamentale, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța reține că, în speță valoarea acţiunii constituie 45 040,00 lei, respectiv acţiunea civilă urmează a fi examinată cu aplicarea inclusiv a dispoziţiilor Capitolului XXI[1] , art. 276[2]-276[4] din Cod de Procedură Civilă, privind procedura în cazul cererilor cu valoare redusă.

Conform art. 276[2] Cod de Procedură Civilă *„dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale*

organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel".

Potrivit art. 276^3 alin. (1), (3) Cod de Procedură Civilă „*procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă".*

În același sens, potrivit prevederilor art. 276^4 alin. (1-4) Cod de Procedură Civilă „*instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor".*

Conform art. 10 alin. (1) Cod Civil, „*persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară"*

Potrivit art. 774 alin. (1) Cod Civil *„în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face",* iar potrivit art. 775 alin. (1) Cod Civil „*debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei".*

Potrivit art. 776 Cod civil, „*obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii".*

Totodată, potrivit art. 858 alin. (2) Cod Civil, „*obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit".*

În același timp, conform art. 901 alin. (5) Cod Civil, „*neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei*". Prin urmare, neplata la scadență a prețului bunurilor recepționate constituie o neexecutare a obligației contractuale, susceptibilă să atragă remediile prevăzute de lege și de convenția părților.

În temeiul art. 947 alin. (1) Cod Civil, „*clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate)*". Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „*penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere*".

Conform alin. (4) al aceluiași articol, „*părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul*”, iar alin. (5) stabilește că „*debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată*”.

Rezultă că penalitatea contractuală reprezintă un mijloc distinct de garantare a executării obligațiilor, cuantumul căruia este stabilit anticipat prin acordul părților. Pentru admiterea pretenției întemeiate pe o clauză penală, instanța verifică existența raportului contractual, stipularea penalității, neexecutarea obligației garantate, perioada de întârziere și corectitudinea calculului, precum și eventualele cauze de exonerare ori temeiuri de reducere prevăzute de lege.

Din contractul de vânzare-cumpărare nr. 58 din 20 martie 2023, încheiat între SRL „Angrothematic Group”, în calitate de vânzător, și ÎI „Casco Iuri”, în calitate de cumpărător, vânzătorul s-a obligat să transmită marfa, iar cumpărătorul să o recepționeze și să achite prețul convenit, cantitatea, sortimentul și valoarea mărfurilor fiind indicate în facturile fiscale (f. d. 3-4).

Conform pct. 2.2. și 2.3. din contract, semnarea facturilor fiscale confirmă corespunderea cantității, sortimentului și calității mărfurilor, cumpărătorul fiind obligat să verifice marfa la recepționare și să comunice imediat vânzătorului eventualele neajunsuri constatate.

Potrivit pct. 5.1., cumpărătorul s-a obligat să achite contravaloarea fiecărui lot de marfă în termen de 60 de zile calendaristice de la primirea acesteia.

Totodată, conform pct. 4.1. din același contract, în cazul neachitării prețului în termenul stabilit, cumpărătorul datorează o penalitate de 2% pentru fiecare zi de întârziere, achitarea penalității neexonerându-l de executarea obligației principale. Iar, pct. 6.2–6.3 reglementează prelungirea duratei contractului, iar pct. 8.4 prevede că modificările și completările contractuale trebuie perfectate în scris și semnate de părți.

În scopul executării raporturilor contractuale, reclamanta a transmis pârâtei mărfuri în valoare totală de 45 040,00 lei, conform facturilor fiscale seria AAU8800114 și AAU8800115 din 08 septembrie 2025. Acte ce atestă livrarea mărfii în valoare de 15 840,00 lei și, respectiv de 29 200,00 lei, în total 45 040,00 lei.

Instanța reține că, existența prețului restant a constituit obiectul litigiului soluționat prin hotărârea judecătorească nr. 2c-73/25 din 04 decembrie 2025, invocată în referința pârâtei.

Prin urmare, în prezenta cauză, instanța urmează să examineze temeinicia pretenției privind încasarea penalității contractuale, prin prisma obligațiilor asumate de părți, a perioadei de întârziere și a obiecțiilor formulate de pârâtă.

Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamanta a calculat penalitatea contractuală prin aplicarea cotei de 2% pentru fiecare zi de întârziere la suma datoriei principale de 45 040,00 lei, pentru o perioadă de 180 de zile, rezultând suma de 162 144,00 lei. Cu toate acestea, în vederea respectării principiului proporționalității și menținerii unui echilibru rezonabil între gravitatea neexecutării obligației și consecințele patrimoniale suportate de debitor, reclamanta și-a limitat pretenția la suma de 45 040,00 lei, echivalentă cu valoarea obligației principale.

Instanța reține că această limitare reprezintă o reducere substanțială a penalității calculate potrivit clauzei contractuale, fiind de natură să atenueze caracterul excesiv al sancțiunii pecuniare. Astfel, raportând cuantumul solicitat la valoarea obligației neexecutate, durata întârzierii și condițiile contractuale acceptate de părți, instanța apreciază că penalitatea pretinsă respectă un raport rezonabil de proporționalitate

În referința din 29 iulie 2026, pârâta a susținut că întârzierea ar fi fost determinată de vicii materiale ale mărfii și de negocieri telefonice privind repararea acesteia pe cheltuiala cumpărătorului, cu o eventuală compensare a prețului. Instanța reține însă că simpla invocare a

unor discuții ori negocieri nefinalizate nu demonstrează modificarea clauzelor contractuale, amânarea scadenței sau renunțarea reclamantei la penalitate. Din înscrisurile menționate în dosar nu rezultă încheierea acordului invocat de pârâtă și nici stabilirea, printr-un mijloc probator pertinent, a naturii și întinderii viciilor pretinse. Or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, „*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*".

Somația expediată la 26 iunie 2026 (f. d. 8) confirmă solicitarea reclamantei privind achitarea benevolă a penalității. Răspunsul pârâtei din 02 iulie 2026 (f. d. 25) exprimă dezacordul față de pretenția formulată, însă, prin el însuși, nu dovedește stingerea obligației. Nici invocarea unei plângeri adresate organelor de poliție ori a discuțiilor privind o posibilă soluționare amiabilă nu echivalează cu existența unei tranzacții încheiate între părți și nu înlătură consecințele neexecutării contractuale.

Referitor la argumentul pârâtei privind hotărârea Judecătoriei Soroca din 04 decembrie 2025, pronunțată în dosarul nr. 2c-73/25, prin care s-a dispus încasarea datoriei principale de 45 040,00 lei și a penalității de 5 404,80 lei, instanța reține că această hotărâre nu exclude, prin ea însăși, dreptul reclamantei de a solicita penalitatea contractuală pentru o perioadă ulterioară de întârziere, în condițiile în care obligația de plată nu a fost executată.

Totodată, instanța subliniază că penalitatea nu poate fi încasată repetat pentru aceeași perioadă de întârziere. Prin urmare, la aprecierea temeiniciei pretenției formulate, urmează a fi luate în considerare perioada pentru care a fost acordată penalitatea prin hotărârea anterioară și perioada pentru care aceasta este solicitată în prezenta cauză, astfel încât să fie exclusă o eventuală dublă sancționare a aceleiași neexecutări contractuale.

În ceea ce privește cererea subsidiară de reducere a penalității, conform art. 953 alin. (1) Cod Civil, „*în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari. La reducerea penalității, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului*". Din această normă rezultă că reducerea penalității constituie o facultate a instanței, exercitată în condițiile unei disproporții vădite, apreciate prin prisma împrejurărilor concrete, iar nu o consecință automată a contestării cuantumului său.

La aprecierea acestei solicitări, instanța ține seama de caracterul comercial al raportului juridic, de obligația cumpărătorului de a achita în termen bunurile recepționate, de durata întârzierii invocate, de interesul legitim al vânzătorului în executarea la timp a prestației bănești și de faptul că reclamanta a redus suma efectiv solicitată de la 162 144,00 lei la 45 040,00 lei.

Instanța apreciază ca neântemeiat argumentul pârâtei privind lipsa probelor care să confirme existența unui prejudiciu în cuantum de 45 040,00 lei, întrucât penalitatea contractuală constituie o sancțiune pecuniară convenită de părți pentru neexecutarea corespunzătoare a obligației, iar exigibilitatea acesteia nu este condiționată de demonstrarea unui prejudiciu efectiv.

Totodată, examinând solicitarea de reducere a penalității prin prisma art. 953 Cod Civil, instanța reține că suma pretinsă nu prezintă un caracter vădit disproporționat în raport cu valoarea obligației neexecutate, durata întârzierii și condițiile contractuale asumate de părți, nefiind întrunite temeiurile pentru reducerea acesteia.

În ceea ce privește invocarea art. 942 Cod Civil, instanța consideră că dispozițiile referitoare la dobânda de întârziere nu justifică înlocuirea penalității convenționale, în condițiile în care părțile au stabilit expres, la pct. 4.1 din contract, răspunderea cumpărătorului pentru neachitarea în termen a prețului mărfurilor. Prin urmare, obiecțiile pârâtei nu constituie temei pentru respingerea acțiunii sau reducerea penalității solicitate.

Prin urmare, examinând în coroborare contractul de vânzare-cumpărare nr. 58 din 20 martie 2023, facturile fiscale, calculul penalității, somația, înscrisurile depuse odată cu referința și argumentele contradictorii ale părților, instanța conchide că reclamanta a justificat temeiul contractual al pretenției în limita sumei de 45 040,00 lei, iar pârâta nu a probat existența unui acord de modificare a obligației ori a unor circumstanțe excepționale care să impună reducerea penalității. În aceste condiții, pretenția privind încasarea sumei de 45 040,00 lei cu titlu de penalitate, urmează a fi admisă.

În conformitate cu art. 82 Cod de Procedură Civilă, „*cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei*”.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, „*instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată*”.

La depunerea cererii, reclamanta a suportat cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în mărime de 1 851,56 lei (f. d. 12), taxei de timbru de 200,00 lei (f. d. 13), comisionului bancar aferent achitării acestor plăți de 2,40 lei și cheltuieli pentru înștiințarea debitorului în sumă de 27,00 lei (f. d. 9).

Întrucât aceste cheltuieli sunt legate de valorificarea dreptului dedus judecății și sunt reflectate în înscrisurile prezentate, instanța va dispune încasarea lor de la pârâtă în beneficiul reclamantei.

În conformitate cu prevederile art. 236-241, 276^2 -276^4 Cod de Procedură Civilă, instanța de judecată,

hotărăşte:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Angrothematic Group” împotriva ÎI „Casco Iuri” privind încasarea datoriei.

Se încasează de la ÎI „Casco Iuri” cu sediul în mun. Soroca str. Miorița nr. 14, c/f *****, IBAN: MD64MO222ASV44328467100, BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA în beneficiul SRL „Angrothematic Group”, cu sediul în mun. Chișinău, bd. Dacia nr. 44, c/f *****, IBAN:MD32PR02224194312001498, BC „ProCreditBank” SA, suma de 45 040,00 (patruzeci și cinci mii patruzeci) lei cu titlu de rambursarea penalităților conform contractului de vînzare-cumpărare nr. 58 din 20.03.2023, suma de 2,40 (doi) lei 40 bani cu titlu de comision bancar aferent achitării taxei de stat și a taxei de timbru, suma de 27,00 (douăzeci și șapte) lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru înștiințarea debitorului, suma de 200,00 (două sute) lei taxa de timbru achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 1 851,56 (una mie opt sute cincizeci și unu) lei 56 bani cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

Hotărîrea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămîne definitivă.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Ghenadie Purici**